

primer pri rodu *Germanonautilus* ter jurskih navtilidih (slika 2). Vsi najdeni primerki so približno enako veliki in podobnih oblik. Najbolje ohranjeni primerek ima zgoraj večji trikotno oblikovani pokrov, na sredini se telo rinholita zoži, nato pa ponovno razširi v trikotni spodnji del (slika 3). Poleg oblike so crngrobski rinholiti zanimivi tudi s stališča

fosilizacije (tafonomije). Na najdišču fosilov pri Crngrobu so mnogi fosili okremenjeni, kar velja tudi za opisane rinholite. Očitno so bili ti ostanki med fosilizacijo raztopljeni v kamnini. V procesu fosilizacije je izpraznjene prostore kasneje zapolnil kremen oziroma s kremenom bogato gradivo.

Nove knjige • Polži in školjke slovenskega morja

Polži in školjke slovenskega morja

Jan Simič, 2014: Polži in školjke slovenskega morja, vodnik za določanje pogostejših polžev in školjk našega morja. Mediteranum. 187 strani.

Vsako ima doma pisano lupino školjke ali hišico polža, ki jo je pobral na kateri izmed slovenskih plaž. Sedaj lahko tej lupinici ali hišici dodate tudi ime, ki ga verjetno najdete v najnovejši knjižici oziroma vodniku izpod peresa biologa Jana Simiča. Vsi, ki smo odraščali le ob nekaterih hrvaških vodnikih po jadranskih in sredozemskih mehkužcih, je nova knjiga velik preskok. Knjižica je s svojo razsežnostjo primerna tudi za teren-ske sprehode in zlahka zdrsi v žep. Uvodne strani so namenjene osnovni predstavitvi mehkužcev, seveda s poudarkom na školj-

kah in polžih. Ne manjka tudi pojmovnik, z razlagami pojmov in tudi razlikami med školjkami in polži. Glavni del je oblikovan pregledno in enostavno. Vsaka vrsta poleg latinskega imena pogosto vsebuje tudi slovensko ime in domača imena, ki jih uporabljajo ribiči in domačini. Sledijo opisi lupine ali hišice, velikost, življenjsko okolje in na koncu zanimivosti ter tudi primerjava z drugimi podobnimi vrstami. Celotni opis je opremljen tudi z izvirnimi simboli, ki pojasnjujejo, s čim se vrsta hrani, ali je ogrožena ter njen prvotni izvor (tujerodna vrsta). Slike primerkov so skrbno izbrane, čeprav bi lahko bile nekatere tudi nekoliko večje, a to pomanjkljivost pogosto nadomestijo slike vrst v življenjskem okolju. Pričujoča knjižica zagotovo sodi na knjižno polico vsakega naravoslovca, študenta ali zbiralca. Vsekakor pa je treba poudariti, da žive školjke in polži sodijo v svoje naravno okolje in le njihove prazne hišice in lupine v naše žepe, kot poudarja avtor. Očitno avtor še ni končal s svojimi potepanji po slovenski obali in globinah Tržaškega zaliva, saj bo sedaj predstavljenim školjkam in polžem gotovo dodal še kakšno ali kakšnega več, mogoče v novi knjižici.

Matija Križnar